

पिञ्जनं, कौ, (पिञ्जतेऽनेनेति । पिञ्ज स्फोटने + करणे ल्युट् ।) कार्पासस्फोटनधनुः । तत्पर्यायः । विहननम् २ तूलस्फोटनकार्मुकम् ३ । इति हेमचन्द्रः । ३ । ५७६ ॥

पिञ्जरं, कौ, (पिञ्ज दीप्तौ वर्णे वा + बाहुलकात् अरः । इत्यञ्ज्वलदत्तः । ३ । १३१ ।) हरि तालम् । इत्यमरः । २ । ६ । १०३ ॥ खर्णम् । इति मेदिनी । रे, १५ ॥ नागकेशरम् । इति राजनिर्घण्टः ॥ पल्यादिवन्धनग्रहम् । कायास्थि हृत्म् । इत्यमरटीकायां रामाश्रमः ॥

पिञ्जरः, पुं, (पिञ्जि + अरः ।) अश्वभेदः । पीत-रक्तवर्णः । इति हेमचन्द्रः ॥ (सुमेरुपश्चिम-पार्श्वस्थपर्वतविशेषः । यथा, मार्कण्डेये । ५५।६। “पिञ्जरोऽथ महाभद्रः सुरसः कपिलो मधुः”) पीते, जि । इति मेदिनी । रे, ११५ ॥ (यथा, आर्यासप्तशत्याम् । ३६९ ।

“प्रियया कुकुमपिञ्जरपाणिद्वययोजनाङ्कितं वासः ।
प्रहितं मां याच्नाञ्जलिषहस्रकिरणाय शिश्च-
यति ॥”)

पिञ्जरकं, कौ, (पिञ्जरमेव । स्वार्थे कन् ।) हरि-तालम् । इति राजनिर्घण्टः ॥ (पुं, नाग-विशेषः । यथा, महाभारते । १ । ३५ । ६ ।

“नागस्तथा पिञ्जरक एलापत्रोऽथ वामनः”)

पिञ्जलं, कौ, (पिञ्जि हिंसायां वर्णे च + कलच् ।) कुशपत्रम् । हरितालम् । इति धरणिः ॥

पिञ्जलः, पुं, (पिञ्जि + कलच् ।) अन्धन्तयाकुल-सैन्यादिः । इत्यमरः । २ । ८ । ६६ ॥

पिञ्जलो, कौ, (पिञ्जल + स्त्रियां ङीष् ।) कुशा-न्तरवेष्टितप्रदेशमात्रसायकुशपत्रद्वयम् । अस्या नामान्तरं पवित्रम् । यथा,—

“अनन्तर्गभिर्न सायं कौशं हिदलमेव च ।
प्रदेशमात्रं विज्ञेयं पवित्रं यत्र कुञ्चित् ॥
एतदेव हि पिञ्जल्या लक्षणं समुदाहृतम् ॥”
इति हृन्दोगपरिशिष्टम् ॥

पिञ्जा, कौ, (पिञ्जते स्फोट्यते इति । पिञ्ज + गुरोश्चत्वः । ततश्च ।) तूलम् । हरिद्रा । इति त्रिकाण्डशेषः ॥ कूडो । कूडा इति भाषा ॥ यथा, शब्दमालायाम् । [च] ॥

“प्रोत्फलः सिंहला स्थानश्च कौ पिञ्जा कूटापि पिञ्जानं, कौ, खर्णम् । इति राजनिर्घण्टः ॥

पिञ्जिका, कौ, (पिञ्जयतीति । पिञ्जि + क्कुल । टापि अत इत्वम् ।) तूलनालिका । इति त्रिकाण्डशेषः ॥ पाण्डज इति भाषा ॥

पिञ्जलं, कौ, (पिञ्जयतीति । पिञ्जि + “खर्जि-पिञ्जगद्विभ्य ऊरोलचौ ।” उर्णा ४ । ६० । इति ऊलच् ।) वर्णिका । इत्युणादिकोषः ॥

पिञ्जधः, पुं, (पिञ्जयति हिनक्ति कर्णौ इति । पिञ्जि + बाहुलकात् ऊबन् ।) कर्णमलम् । इति हेमचन्द्रः । २ । २६६ ॥

पिञ्जेटः, पुं, (पिञ्जटः । एषोदरादित्वात् साधुः ।) नेत्रमलम् । इति शब्दरत्नावली ॥

पिञ्जोला, कौ, (पिञ्जयतीति । पिञ्जि + बाहुलकात् ओलः ।) पत्रकाहला । पत्रशब्दः । इति हारावली । २०७ ॥

पिट, संहतौ । ध्वनौ । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (भ्रा-परं-सकं-अकं-सेट् ।) पेटति जनः किञ्चि-द्राशीकरोति शब्दाघते वा । इति दुर्गादासः ॥

पिटं, कौ, (पेटति संहतो भवतीति । पिट + कः ।) चालः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

पिटः, पुं, (पेटति द्रयान्तरैः संहतो भवतीति । पिट संहतौ + कः ।) पेटः । इति धरणिः ॥ पेटारा इति भाषा ॥

पिटकः, पुं, कौ, (पेटतीति । पिट् + कुन् ।) वंश-वेत्तादिमयसमुद्रकः । पेटारी इति पेटा इति पेटा इति च ख्यातः । तत्पर्यायः । पेटकः २ पेटा ३ मञ्जूषा ४ । इत्यमरः । २ । १० । ३० ॥ आद्यौ खल्वपेटिकायाम् । इति खामी ॥ पेटः ५ पेटिका ६ तरिः ७ तरौ = मञ्जूषा ८ पिङ्का १० । इति शब्दरत्नावली । (यथा, मार्कण्डेये । ५० । ८६ ।

“कृद्वालात्पिटकास्तद्भूत् स्यात्प्रादिभाज-
नम् ॥”)

विस्फोट, जि । इति मेदिनी । के, १२० ॥ (देहे-स्थानभेदेन जातस्यास्य शुभाशुभसुक्तम् । यथा, बृहत्संहितायाम् । ५२ । १—१० ।

“सितरक्तपीतलक्षणा विप्रादीनां क्रमेण पिटका-
ये ।

ते क्रमशः प्रोक्तफला वर्णानामग्रजादीनाम् ।
सुस्निग्धचक्रशोभाः शिरसि धनचयं कृद्भि-
सौभाव्यमाराद्

दौर्भाग्यं भूयुगोत्याः प्रियजनघटनामाशु दुःश्री-
जताश्च ।
तन्मध्येत्याश्च श्लोकं नयनपुटगता नेत्रयोरिरु-
ट्टिं

प्रग्रन्थां शब्ददेशेऽश्रुजलनिपतनस्थानगाश्चाति-
चिन्ताम् ॥

ब्राह्मणाच्छे वसनसुतदाञ्छोद्योरन्नलाभं
कुर्वन्तदाश्चिनुकतलगा भूरि विन्तं कलाटे ।
हृन्दोरेवं गल्लतपदा भूषणान्यन्नपाने

ओत्ते तद्भूषणगणमपि ज्ञानमालस्यरूपम् ॥
शिरःसन्ध्यावाहृदयकुचपार्श्वोरसि गता
अयोधार्तं घातं सुततनयलाभं शुचमपि ।

प्रियप्राप्तिं स्वस्वेऽद्यटनमथ भिच्छार्थमसकृद्-
विनाशं कचोत्या विदधति धनानां बहु
सुखम् ॥

दुःखशत्रुनिचयस्य विघातं
पृथ्वाहुयुगला रचयन्ति ।
संयमच मशिवन्धनजाता
भूषणादासुपभाहुयुगोत्याः ॥

धनाग्निं सौभाग्यं शुचमपि कराङ्कुलदुरगाः
सुपानान्नं नाभौ तदध इह चौरैर्यनङ्कितम् ।
धनं धान्यं वस्तौ युवतिमथ मेद्रे सुतनयान्
धनं सौभाग्यं वा गुददृषजजाता विदधति ॥

ऊर्वोर्यानाङ्गनालाभं जान्वोः शत्रुजनान-
चनिम् ।

शस्त्रेण जङ्गयोगं लभेऽध्वन्ध्वजोऽश्वदायिनः ॥
स्विकृपाग्निपादजाता
धननाशागन्धगमनमध्वानम् ।

बन्धनमङ्गुलिनचये-
भङ्गुष्ठे च ज्ञातिलोकतः पूजाम् ॥
उत्थातगच्छपिटका

इच्छियतो वामतस्त्वभीषाताः ।
धन्या भवन्ति पुंसां
तद्विपरीतास्तु नारीणाम् ॥

इति पिटकविभागः प्रोक्त व्या कृद्भूतोऽयं
ब्रह्मतिलकविभागोऽप्येवमेव प्रकल्प्यः ।
भवति मशकलज्जावर्णज्जापि तद-

न्निराहितफलकारि प्राणिनां देहसंस्थम् ॥”
पिटङ्काशः, पुं, पर्वतोन्मिमत्स्यः । इति भूरि-
प्रयोगः ॥

पिटङ्गोकी, कौ, इन्द्रवारुणौ । इति रत्नमाला ॥

पिटकाः, पुं, सुनिविशेषः । इत्युणादिकोषः ॥

पिटकं, कौ, (किट्टकं एषोदरादित्वात् कश्च पः ।)
दन्तकिट्टकम् । इति शब्दरत्नावली ॥

पिट, क्लिप्ति । वधे । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (भ्रा-
परं-अकं-वधे सकं-सेट् ।) औष्ठवर्गाद्यादिः ।
पेटति । पिपिठतुः । क्लिप्ति दुःखाशुभवे । इति
दुर्गादासः ॥

पिठरं, कौ, (पिठं रातीति । रा + कः ।) सुक्ता ।
मस्थानदण्डः । इति मेदिनी । रे, १८४ ॥

पिठरः, पुं, (पिठ्यते क्लिप्स्यतेऽनेनेति । पिठ +
करन् ।) गृहभेदः ॥ तत्पर्यायः । कुदङ्कः २
उद्घाटः ३ । इति त्रिकाण्डशेषः ॥ (यथा,
अर्यासप्तशत्याम् । ५५२ । [यान्ति] ॥

“विद्याञ्जालावलथितजलधरपिठरोदराङ्गिनि-
स्थाली । इत्यमरः । २ । ६ । ३१ ॥ (यथा,
महाभारते । ३ । ३ । ७२ ।

“एङ्गोऽपि पिठरं तान्नं मया दत्तं नराधिप ।।
यावत् वत्स्यति पाचाली पात्रेऽनेन सुव्रत ! ॥”
अग्निविशेषः । यथा, हरिवंशे । १७८ । ३३ ।

“पिठरः पतगः स्वर्गच्छागधो भ्राज एव च ।
खधाकाराश्रयाः पञ्च अशुभंस्तेऽपि चापयः ॥”
दानवविशेषः । यथा, महाभारते । २ । ६ । १३ ।

“घटोदरो महापार्श्वः क्रयनः पिठरस्तथा ॥”
पिठरो, कौ, (पिठर + स्त्रियां ङीष् ।) स्थाली ।
इत्यमरटीकायां रायसुकुटः ॥

पिड, इ क संहतौ । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (चुरां-
परं-सकं-सेट् ।) इ क, पिच्छयति । संहतः
राशीकरणम् । इति दुर्गादासः ॥

पिड, इ ड संहतौ । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (भ्रां-
आत्मं-अकं-सेट् । सकं इति केचित् ।) इ,
पिच्छते । ड, पिच्छते । इति दुर्गादासः ॥

पिङ्कः, पुं, (पीडयतीति । पीड् + क्कुल । निपा-
तनात् साधुः ।) स्फोटकः । इति हेमचन्द्रः । ३ ।
१३० ॥